

И МЕТЕОРИТИ ЗБОРЕ

Почетком 90-тих година прошлог века М. С. Димитријевић је, у рубрици *Мало поезије*, објавио песму Артура Лундквиста *Говор метеорита*⁵⁵⁸ која је, на извештајан начин, поред његових студијских интересовања, у поетском смислу најавила будући мањи одељак у антологији *Космички цвет*, посвећен овој тематици. Из више разлога, она се касније нашла на самом почетку те омање целине; а ми смо је само укратко поменули у претходној књизи, заједно са сти-ховима Чеха Ф. Халоса *Метеори*.⁵⁵⁹

За поменути Лундквистову песму Димитријевић је написао краћу библиографску белешку, са неколико поетолошки вредних акцената. На почетку истиче да је Артур Лундквист *велико име шведске књижевности*, додајући да је прву збирку песама, под симболичним насловом *Жад*, објавио у периоду између два светска рата (1928). А одмах потом наводи да је песма за Лундквиста „човекова благод, испуњена лепотом и бригом за свет, а песник је биће са орфејским задатком“. Овај поетичко-хуманистички став и однос према песми као *човековој благодсти*, из које избија племенитост, доброта срца и склоност да се свакоме предусретљиво помогне, уз испуњеност лепотним чарима и свељудском брижњошћу, близак је у много чему и нашем астро-песнику Димитријевићу.

По Лундквистовом онтолошко-поетичком мишљењу, песник има *орфејски задатак*, у смислу лирског стварања, антропогоније и реинкарнације. Милану је добро знан овај старогрчки филозофско-поетски култ изведен из мита о Орфеју, у вези са древним космогонијским представама и астралним световима, па је с разлогом то цитирао.⁵⁶⁰

558 Васиона, 1991, XXXIX, 2-3, стр. 56.

559 Н. Цветковић, *Астроном – песник – друмовник М. С. Димитријевић*, стр. 282. 560 У песми Бранко Миљковић, *или орфичко завештање I и II*, аутор ове књиге пева:

Песник је бескрајна моћ одрицања...

Чедност је јатка морала

Ћудоређа је снага умног човека

У том контексту Димитријевић помиње и писање Јона Милоша о основама Лундквистових поетичких настојања у подизању нивоа поезије и истовремених тежњи за подизањем нивоа читалаца, и „стварањем света у коме су сви судбински везани и окренути хуманом“. – При крају ове белешке додаје информацију да је песма *Говор метеорита* Артура Лундквиста узета из књиге његових стихова *Текстови на снегу*, у препеву Јона Милоша, објављених у крушевачкој *Багдали* 1985. године.

А песма се завршава строфом:

Песма је морал сваког песника.
Сазвежђе речи претвара се у звук.
Музика сфера – небеска слика.
Орфеј је заувек прекинуо мук.

– У збирци Н. Цветковића, *Светлост земље*, Београд, 1992, стр. 36–37.